

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 15/10
31.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. D.J, zbog krivičnog dela iz člana 57. Zakona o deviznom poslovanju, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 330/09 od 29.5.2009.godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Lazarevcu K. 110/07 od 25.2.2008.godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. 1053/08 od 20.11.2008.godine, u sednici veća održanoj 31.3.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

UTVRĐUJE SE da je zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 330/09 od 29.5.2009. godine delimično OSNOVAN, i da je pravnosnažnim presudama Opštinskog suda u Lazarevcu K. 110/07 od 25.2.2008.godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. 1053/08 od 20.11.2008.godine povređena odredba člana 369. tačka 1. ZKP, u korist okr. D.J, dok se zahtev za zaštitu zakonitosti, u delu koji se odnosi na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ODBIJA kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Lazarevcu K. 110/07 od 25.2.2008.godine okr. D.J, na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP, oslobođen je od optužbe za krivično delo iz člana 57. Zakona o deviznom poslovanju.

Odlučujući o žalbi Opštinskog javnog tužioca u Lazarevcu, Okružni sud u Beogradu je presudom Kž. 1053/08 od 20.11.2008.godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 330/09 od 29.5.2009.godine, zbog povrede odredaba člana 369. stav 1. tačka 1. ZKP i člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, sa predlogom da se utvrdi da je tim presudama povređen zakon u korist okr. D.J.

Vrhovni kasacioni sud je, pošto je postupljeno u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP, održao sednicu veća u prisustvu okr. D.J. i u odsustvu uredno obaveštenog zamenika Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda u zahtevu, našao:

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje da je prvostepenom i drugostepenom presudom povređena odredba člana 369. tačka 1. ZKP.

Naime, prvostepeni sud je okr. D.J. na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP, oslobodio od optužbe za krivično delo iz člana 57. Zakona o deviznom poslovanju, nalazeći da delo za koje je okr. D.J. optužen, po zakonu nije krivično delo.

Dajući razloge za takav stav prvostepeni sud u obrazloženju presude navodi da je za ostvarenje elemenata bića krivičnog dela iz člana 57. Zakona o deviznom poslovanju „potrebno da izvršilac kupovinu i prodaju stranog novca obavi u više navrata, tj. da se kupovinom i prodajom stranog novca bavi u vidu zanimanja ili bar duži vremenski period, odnosno trajno“, a „da jednokratna kupovina ili prodaja stranog novca ne predstavlja ovo krivično delo“.

Ovakav stav prvostepenog suda je, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, pogrešan, jer iz činjeničnog opisa radnji datih u optužnom aktu proizilaze sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 57. Zakona o deviznom poslovanju, a tokom postupka nesumnjivo je utvrđeno da je okrivljeni izvršio kupoprodaju deviza za dinare bez ovlašćenja N.b.S, što je i sam okrivljeni potvrdio i detaljno opisao na glavnom pretresu održanom 25.2.2008.godine.

Prema odredbi člana 112. stav 30. KZ, kada je radnja krivičnog dela određena trajnim glagolom, što je i ovde slučaj, smatra se da je delo učinjeno ako je radnja izvršena jednom ili više puta, pa je stoga okrivljeni, suprotno stavu prvostepenog suda, jednokratnom kupoprodajom stranog novca za devize ostvario sva bitna obeležja krivičnog dela za koje je optužen. Stoga je prvostepeni sud, oslobađajući okrivljenog od optužbe, povredio

odredbu člana 369. stav 1. tačka 1. ZKP , u pitanju da li je delo za koje se okr. D.J. goni, krivično delo, a ta povreda nije otklonjena odlukom drugostepenog suda, koji je u potpunosti prihvatio stav prvostepenog suda i pri tome se u obrazloženju pozvao i na odredbu člana 504nj. ZKP, a ta odredba se odnosi na krivična dela organizovanog kriminala.

Nalazeći, iz iznetih razloga, da je prvostepenom i drugostepenom presudom povređena odredba člana 369. tačka 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je utvrdio da je tim presudama povređen zakon u korist okrivljenog, ne dirajući u pravnosnažne odluke protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut.

Ocenjujući navode zahteva da je prilikom donošenja sudskih odluka učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer su obrazloženja prvostepene i drugostepene presude nerazumljiva, kontradiktorna i ne sadrže razloge o odlučnim činjenicama, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je zahtev u tom delu neosnovan.

Suprotno ovim navodima zahteva, prvostepenom i drugostepenom presudom nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, u smislu navoda iz zahteva, jer obe presude sadrže dovoljne i jasne razloge u vezi sa primenom odredbe člana 355. tačka 1. ZKP. U konkretnom slučaju, kao što je napred navedeno, prvostepeni i drugostepeni sud povredili su krivični zakon-član 369. tačka 1. ZKP, jer su zauzeli pogrešan stav o pitanju da li je delo za koje se okrivljeni goni krivično delo, ali su za takav stav dali razloge koji nisu nerazumljivi niti protivrečni.

Iz iznetih razloga, na osnovu odredaba člana 30. stav 1., 32. i člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116 od 22.12.2008.godine) i odredaba člana 24. stav 7., 425. stav 2. i člana 424. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar - savetnik

Dragana Vuksanović,s.r.

Za Predsednika veća

sudiju Gorana Čavlinu

sudija

Nevenka Važić,s.r.